

Diplomová práce
MEZE PŘEDVOLEBNÍ KAMPAŇ V ČR
Marek Plojhar

Posudek oponenta práce

Pan Marek Plojhar předložil diplomovou práci na téma „*Meze předvolební kampaně v ČR*“. Svou práci autor rozdělil do pěti kapitol, které doplnil o úvod, závěr a cizojazyčné resumé. Autor si za cíl své diplomové práce zvolil obohacení čtenáře o přehled právní úpravy předvolební kampaně, což evidentně autor uvedl jako nadsázku a za cíl své práce si zvolil přezkoumání mezi volební kampaně a pravidel pro financování volebních kampaní.

V první kapitole práce se autor snaží o vymezení pojmu předvolební kampaně, kdy kombinuje jednak zákonnou definici tak, jak ji obsahuje nejnovější z právních volebních právních předpisů a dále pak se snaží definici najít v judikatuře, zejména pak Ústavního soudu a v odborné literatuře. Autor tedy předkládá různá možná pojetí tohoto termínu a následně se je snaží skloubit do jedné definice ve svém shrnutí. Dále se pak autor věnuje vymezení předvolební kampaně v časovém měřítku a z hlediska jejího obsahu. Definice předkládané autorem vycházejí výlučně ze znění českých právních předpisů, judikatury českých soudů a české odborné literatury. Kdy by bylo zajímavé, pokud by autor zkoumal definice v jiných státech či u zahraničních autorů, zejména proto, aby mohl učinit závěr o jejich dostatečnosti. Nejedná se o zásadní nedostatek, protože autor si sám na začátku práce vymezil za cíl zmapování české právní úpravy, ale spíše o podnět pro případné vylepšení práce.

Druhou kapitolu autor věnuje právní úpravě předvolební kampaně, kdy autor analyzuje jednotlivé právní předpisy, které se k tématice vztahují. Autor postupuje hierarchicky od ústavního pořádku, přes volební zákony k dalším právním předpisům, zejména těm, které upravují postavení a fungování médií. Je vidět snaha autora, obsáhnout problematiku v co nejširším záběru. Zatím co většina kapitoly je věcně analytická, v jejím závěru kdy nastiňuje shrnutí je velmi plytký, jednak odkazuje na zahraniční právní úpravy, respektive cituje tento názor Ústavního soudu, bez dalšího rozvedení a dále pak odkazuje na stanovisko profesora Filipa, které opět nijak nerozvádí, což je dle mého názoru škoda.

Třetí kapitola je věnována vztahu mezi svobodou projevu a volební kampaní, ve které se autor věnuje třem vybraným případům podrobněji a následně pak ještě činí analýzu judikatury ohledně volební kampaně a účasti třetích osob na volební kampani, zejména pak jejich negativní účasti, pokud jde o jejich angažmá, stejně jako analyzuje i úlohu médií v rámci této problematiky. Specificky se autor zabývá i šířením určitých názorů a ideologií v rámci předvolební kampaně, kdy sice zjednodušuje pohled na problematiku projevů, které dělí v zásadě na ty podporující nacismu a ty podporující komunismu, ale vzhledem k materii toto zjednodušení nevádí.

Předposlední kapitolu věnuje autor otázce financování předvolební kampaně, což byl jeden z jejích vytyčených cílů práce. V rámci této kapitoly se autor nejdříve věnuje exkurzu do financování politických stran jako takových, který je stručný, což je vzhledem k tématu kapitoly pochopitelné. Autor v jeho rámci vyslovuje několikrát názor o neprůkaznosti hospodaření politických stran, bez dalšího upřesnění. V rámci hodnocení financování politických stran, které je samo o sobě tématem na samostatný výzkum, by však bylo dobré se

zabývat i jinými kontrolními mechanismy, než je pouze předložení výroční zprávy Poslanecké sněmovně. Nicméně jak bylo již uvedeno, jedná se pouze o exkurz.

Na tento navazuje autor pojednáním o problematice financování volební kampaně, kdy zde kromě přímé volby prezidenta neexistuje žádná právní úprava. Autor opět bez dalšího rozvedení zpochybňuje zprávy, které předkládají politické strany o svých nákladech na volby. To považuji za nedostatek, jelikož bych očekával, že se autor k tomu více vyjádří, či dokonce navrhne určitá opatření.

V neposlední řadě se autor zabývá stanovením jednak stropu pro volební kampaň a jednak následně konkrétní úpravou pravidel financování volební kampaně při volbách prezidenta republiky. I když je nutné uznat, že se jedná o nový právní institut, naráží zde autor právě na výše již výtčené nedostatečné užití zahraničních zdrojů. Právě přímý komparativní vstup by byl pro tuto část práce přínosným. Místo toho se autor spokojí s popisem zákonné úpravy bez bližšího komentáře. Právě financování prezidentské kampaně však otevřelo mnoho otázek, kterých se autor nijak nedotýká a až alibisticky je přenechává odborníkům. Bylo by vhodné v této souvislosti analyzovat případnou právní odpovědnost za vyúčtování kampaně i za celkovou bilanci kampaně, což se v určitém aspektu již stalo aktuálním. Musím konstatovat, že tuto kapitolu, považuji ze celé práce bohužel za nejméně propracovanou a kazící můj dobrý dojem z práce.

Poslední kapitolu věnuje autor exkurzu do právní úpravy v Německu, což je sice chvályhodné, ale domnívám se, že by bylo prospěšnější, kdyby autor již některé postřehy a zjištění implementoval do předchozích kapitol práce. Kapitole lze vytknout zásadně to, že ji autor zpracoval z českých pramenů, s výjimkou zákonných předloh, i když některé čerpal evidentně z českého překladu, a vůbec se nevěnoval původní německé literatuře.

Autor si bezpochyby ve předložené práci zvolil zajímavé, a jak i on sám připouští, ne často zkoumané téma. Z práce je zřejmé, že se autor s tematikou seznámil poměrně obsírně a pracoval s mnoha prameny. Práce působí kompaktním dojmem a je psána kultivovaným jazykem a čtivým způsobem. Kvalitu předložené práce z hlediska jejího obsahu sráží přílišná uzavřenost, zejména v teoretické části na českou právní školu, nedostatečné vysvětlení některých hodnocení ze strany autora a bohužel ne zcela zvládnutá část na druhé stěžejní téma autora, kterým je financování předvolební kampaně. Z hlediska formálního lze autorovy vytknout nedostatečnou práci s citační normou, zejména při citování elektronických zdrojů, která pak zbytečně kazí dojem z jinak velmi slušného vizuálního dojmu.

I přes výhrady uvedené výše v tomto posudku, považuji práci za velmi dobrou, a jsem toho názoru, že předložená diplomová práce Marka Plojhara splňuje všechny požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Pro případ úspěšné obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **velmi dobře až výborně**.

K obhajobě navrhuji diplomantovi, aby se vyjádřil k tomu kdo je odpovědný za správnost informací o vedení volební kampaně a zda tato odpovědnost je i odpovědností právní, ze které by mohly pro dotyčného plynout povinnosti či práva.

V Herzliyi dne 24. dubna 2013

JUDr. Tomáš Pezl